Ч. 81. Неділя 23 (10) цьвітня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостcounvах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Події на Креті.

Переживаємо неспокійні і повні великих змін часи! Старе гине і розпадає ся, щоби зробити місце новому житю, новому ладови і порядкови. Таке вже відвічне правило на сьвіті і ніхто не годен єго спинити. Ще не скінчила ся люта і кровава війна на далекім Веході, а вже веходить сонце кроваво на близшім Веході, а зловіщі блискавки показують ся на Заході. Ще лунає марокканьска справа голосним відгомоном у францускім парляменті, ще не прошуміла кровава подія в Заґорічанах в Македониї, а вже настала нова, велика подія, котра в дальших своїх наслідках готова порушити і поставити на порядок дневний ціле аж надто добре знане в Европі „всхідне питанє“. Поволи але постійно приходить конець турецкій державі в Европі.

Вчерашні телеґрами принесли майже несподівану вість о прилученю острова Крети до Грециї. Що по послідній грецко-турецкій війні і по установленю на Креті старшого комісаря в особі грецкого князя Юрия, остров сей не мав вже ніколи вернути назад до Туреччини, се була річ певна; але того, щоби Крета вже в теперішних неспокійних часах мала бути формально прилучена до Грециї, того бодай ширший сьвіт політичний не сподівав ся. Не маємо ще докладних вістий, що діяло ся перед самим проголошенєм прилученя Крети до Грециї і длятого мусимо обмежити ся лиш на тих скупих вістях і чутках, які звідтам надходили в послідних часах. Жителї Крети, очевидно самі Греки, домагали ся розширеня дотеперішної самоуправи і впорядкованя та поліпшеня своїх фінансових відносин. Кн. Юрий ще торік робив в сім напрямі заходи, котрі однак позістали без успіху. На своє пропамятне письмо до держав, котрі взяли були Крету в свою опіку і котрі на нїй удержують своє войско, як Австрия, Росия, Анґлия, Франция і Італїя, одержав він аж недавно відповідь, мабуть аж тоді, коли загрозив своїм уступленєм. Але вже перед тим була чутка о якихсь непокоях на Креті, наслідком котрих наступили були численні арештованя. Здає ся, що відмовна відповідь держав спонукала Кретийців до рішучого кроку; они почали скликувати віча, на котрих вже обговорювано справу прилученя острова до Грециї. Недавно тому відбуло ся одно таке віче в Кандиї, в котрім взяло участь 4.000 людий, а на котрім виступив знову звістний з давнійших часів дуже впливовий кретийский політик і зручний аґітатор доктор медицини Сфакіянакіс. Рівночасно відбували ся такі самі віча і в многих сторонах на провінциї, а нема сумніву, що то Сфакіянакіс дав до них почин. Войска заграничних держав старали ся перешкодити тому рухови і мало що не приходило до кровавої бійки. В однім місци хотіли навіть Кретийці відбити арештованих і аж відділ італїяньского войска освободив Французів, що вели арештованих до Кандиї. В Ретимні росийске войско — як кажуть, на жадане кн. Юрия — не допустило до віча. Чи кн. Юрий дійстно противив ся тому рухови, чи грав лиш комедию — се годі вже нині осудити, досить, що остаточно збори послів ухвалили резолюцию жадаючу прилученя Крети до Грециї, а вслід за тим зложили присягу на імя грецкого короля і на грецку конституцию.

Так отже факт довершений. А що тепер буде? Чи держави, котрі дали відмовну відповідь на папери, схотять тепер спротивити ся тому фактови? А що скаже Туреччина, котра все-таки має ще верховну власть над Кретою? Причина до війни вже готова. Ба що більше: примір Крети готов вплинути також і на відносини на Балкані. Кн. Фердинанд не дармо їздив по европейских дворах. Хоч би і не хотів тепер відорвати Болгарії таки зовсїм від верховні власти Туреччини і проголосити ся королем, то все-таки остає ся ще справа македоньска, котра пре до єї полагодженя, тим більше, що нині й анґлійскі політики станули на тім становищи, що справа ся не може бути успішно залагоджена тим способом, який визначили собі Австро-Угорщина і Росия. Анґлійскі політики суть нині того переконаня, що

Пані приймає.

(З францускогo — Пієрра Сувестра).

— Бриґітто, нині мусите в сальоні добре поспрятати; заложіть сьвіжі сьвічки на фортепяні, відтак підете до огородника по цьвіти, а уважайте, аби всьо було готове на пів до другої.... Ах, правда, не забудьте розпалити на комину... бо нині мій день принятя.

— Добре, прошу пані.

Служниця відходить, а пані убирає ся. Анна Руссо... від шістьох тижднів пані Монтно то мила, ніжна, принадна жіночка, може двайцятьлїтна, чорнява, синьоока, одним словом люба женщина; єї чоловік єсть урядником в банку Crédit Foncier і заробляє без великого труду своїх шість тисяч франків річно.

Молода женщина виходить деколи з ґардероби до своєї комнати, з своєї комнати до ґардероби; весела, жива і рада скаче сюди і туди як малий пташок, що перелїтає з галузки на галузку... Нараз на єї білім дитинячім чолї появляє ся хмарка. Забула щось сказати Бриґітті.

— Бриґітто! — кличе, відхиляючи на пів двері до передної комнати.

— Слухаю, прошу пані!

— Скажіть сторожеви, аби він всїх, хто буде нині за мною питати, впускав і просив їх вийти на третий поверх, а по полудни не забудьте засьвітити ґаз в передній комнатї, аби кождий, що увійде, бачив, де є, і взагалї уважайте, аби всьо було в порядку, я на вас спускаю ся. Не забувайте, що нині мій день принятя...

— „Мій день принятя!“ — Она сказала ті слова так, як звичайно говорять на сцені артисти, при тім випрямила ся гордо і розглянула ся довкола себе як яка королева. „Мій день принятя!“ — Не треба дивувати ся, що висказуванє тих слів робило молодій женщині таку утїху, атже се єї „перший день принятя!“

Перед двома днями завів єї муж на вечерок, який устроєно у єго приятелів, паньства Перріє. Там сьпівали, грали, танцювали; она відограла на фортепяні хороший кусник і була дуже щаслива, коли єї хвалено за хорошу гру; одним словом бавила ся знаменито. Один з елеґантних молодих паничів спитав єї о день, в котрім она приймає; она сказала, от аби щось сказати „четвер“ — хоч від коли віддала ся, навіть ніколи не подумала о тім, аби завести у себе дні принятя.

Заки відійшла від Перрієрів, сказала всїм своїм новим знакомим, що приймає в четвер.

— В четвер, пані Монтріє! В четвер, пане Пікар! Так, приймаю в четвер, пане докторе!

І дуже вдоволена вернула з мужем до свого хорошого мешканя.

В четвер сказала до мужа:

— Прийди нині о четвертій годині з бюра до дому; зайди зараз до сальону, мусиш випити склянку чаю з нашими знакомими. Нині бо мій „день принятя“.

Він поцїлував єї і сказав ніжно:

— Добре!

Обоє бо були ще в тім щасливім часї, який звичайно називають „медовим місяцем“, імовірно длятого, що звізда того самого назвища доходить одного вечера до своєї послідної квадри, а в деяких, ба, навіть в більшости заключуваних нині подружий буває найчастійше так само, а опісля „медовий місяць“ на віки пропадає. Жаль! — —

Отже, як сказано, пан Монтно був ще справдї залюблений в своїй жінцї і тому сказав:

— Добре, любко! — хоч був би волів прийти о четвертій годині з бюра до дому тому, аби з своєю жіночкою бути сам на сам. Але „єго ангел“ так хотів — і він пробігав.

Між тим Бриґітта, котрій дуже подобало ся поведенє єї пані, бігала по цілій дїльници і полагоджувала поручені їй орудки.

Насамперед побігла до огородника...

— Потребуємо на нині рож, уважайте, пане Діроа, рож дуже хороших, відтак гвоздиків, але мусять бути сьвіжо зірвані! Наша пані нині приймає! — закінчила таким самим театральним голосом як єї молода пані.

Відтак пійшла до цукорника.

— Приладьте для нас трийцять тих малих булочок, які моя пані так любить. Правда,

безконечний заколот в Македонії можна би ще найскорше закінчити в той спосіб, коли би з нинішної турецкої провінциї утворено якийсь независимий від Туреччини край. Се відповідало би й інтересам Болгариї, тим більше, що не треба би числити ся і з Сербією, а остаточно независиму Македонію можна би вже лекше сполучити з Болгариєю під спільною назвою болгарского королївства.

Так отже події на Креті вяжуть ся тісно з положенєм на Балкані і найменший рух Туреччини в справі кретийскій міг би видвигнути відразу ціле т. зв. всхідне питанє а внаслїдок того могла би навіть вибухнути велика війна, котра потрясла би цїлою Европою. Здає ся однак, що диплёматия европейска, о скілько зможе, буде старати ся не допустити до того. Однакож чи сяк чи так Туреччина буде мусіла в кождім случаю заплатити.

Вісти полїтичні.

Реорґанізация сторожи фінансової. — До ситуациї на Угорщинї. — Подїї в Росиї і росийско-японьска війна.

Міністерство фінансів виготовило орґанізацийний статут, після котрого корпус сторожи фінансової має бути зреорґанізований. Проєкт того статута, зложений з 65 параґрафів, потребує ще санкциї. Як доносить N. fr. Presse, проєкт сей, котрого зміст став вже звістний, не вдоволяє сторожу фінансову, позаяк не узглядних деяких бажань тої сторожі, бо нема в нім нїякої постанови що до підвисшеня платнї, безусловного позволеня женити ся, не означено в нїм мінімального часу служби і додатків активальних і т. и. Задля того постановлено в кругах сторожі фінансової скликати в найблизшім часї віче і заняти становище против сего проєкту.

З Будапешту доносять, що Кошут лежить недужий на гостець в суставах і длятого не буде міг через довший час брати участи в нарадах і роботах своєї партиї. Він постановив длятого предложити на свого заступника або пос. Талї'го або Ґульнера. — В політичних кругах угорских викликала велику сензацию звістка в берлиньскій ґазетї Germania, прислана тій ґазетї з Відня, в котрій під заголовком „Ґенерал“ так говорить ся: „В австрийскій ґенералїциї переводить ся тепер велика зміна; 6 корпусів дістали нових шефів. Кажуть, що при сїй основній зміні межи найвисшими командантами призначено велику ролю ґен. Ґальґоці'му (єго увільнено зі становища команданта корпуса в Перемишли без визначеня нової служби — Ред.) і може бути, що Ґальґоці вибраний до якоїсь специяльної місиї, бо у него зелїзна рука, на котру можна спустити ся“. Germania дає на здогад, що він мав би ту специяльну місию сповнити на Угорщинї. Він не лиш уміє по мадярски, але й єсть угорским горожанином, бо родом з Семигорода.

З Москви і Петербурга наспіли тепер рівночасно вісти, котрі вказують на якісь дивні рухи чи зміни серед росийскої партиї поступової. З Петербурга доносять іменно, що бувший предсїдатель московского земства Шипов має бути іменований міністром справ внутрішних. О тім, що Булиґін має уступити, розійшла ся була чутка вже перед кількома днями. Тепер же доносять з Москви, що на нинї мали бути скликані збори з'орґанізованої Шиповом народно-поступової партиї; тимчасом Шипов виїхав несподївано з Москви а кн. Трубецкой і 19 представителїв шляхти відмовили участи в зборах, а то з тої причини, що нїби не мають до того уповажнення.

З поля війни нема доси нїяких вістий, а найважнїйшу ролю грає під сю хвилю протест Японїї против нарушеня Франциєю неутральности. В Парижи викликав той протест чутку, що на індо-хіньских водах має прийти до битви між японьскою а росийскою фльотою. З того припускають, що Франция мимо волї могла би бути вмішана до війни.

Новинки.

Львів, дня 22-го цьвітня 1905.

— **Іспити зрілости в учительских семінариях** відбудуть ся сего року в отсих речинцях: в мужеских семинариях: в Заліщиках письменний іспит 15 мая, устний іспит екстерністів і екстерністок 22 мая, устний іспит абітуриєнтів заведеня 16 червня: в Терноноли письменний іспит 15 мая, устний іспит абітуриєнтів 25 мая, а екстерністів (-ок) 9 мая: в Станиславові письменний іспит 15 мая, а устний 9 червня: в Самборі письменний іспит абітуриєнтів 15 мая, устний іспит абітуриєнтів 26 мая, письменний іспит екстерністів (-ок) 13 червня, а устний 3 липня: в Сокали письменний іспит 13 червня, а устний 30 червня: — у Львові письменний іспит 13 червня, устний 30 червня: в Коросні письменний іспит 2 червня, устний 13 червня: в Ряшеві письменний іспит 22 мая, устний іспит абітуриєнтів 5 червня. екстерністів(-ок) 16 червня: в Тарнові письменний іспит 15 мая, устний 3 червня; в Кракові письменний іспит 15 мая, устний абітуриєнтів 22 мая, а екстерністів 30 мая. — В женьских семінариях: у Львові письменний іспит екстерністок 15 мая, устний 13 червня, письменний іспит абітуриєнток заведеня 13 червня, устний 3 липня: у Львові в приватнїй семінариї п. Стшалковскої письменний іспит 15 мая, устний 22 мая: в Перемишли письменний іспит абітуриєнток 15 мая, устний 22 мая, письменний іспит екстерністок 13 червня, а устний 3 липня: в Кракові речинець письменного іспиту назначить дирекция заведеня, устний іспит абітуриєнток 15 червня, устний екстерністок 27 червня: в Кракові в прив. семінариї проф. Прайзенданца письменний іспит, коли назначить дирекция, а устний 28 червня.

— **Стережіть ся аґентів!** Суд в Яворові удав ся до дирекциї поліциї у Львові з жаданєм арештованя якогось хитрого обманця, що діає на велику шкоду селян. Іменно старає ся він довідати ся о адресах селян з охрестности Львова і о тім, чи дотичний селянин має яку рільничу машину чи нї. Коли покаже ся, що той селянин, на якого він засів ся, не має такої машини, то хитрий обманець на основі підробленої повновласти, замавляє для него яку небудь рільничу машину в одній із заграничних фабрик і дістає за то очивидно провізию від неї. Коли селянин, котрий не замавляв, не хоче викупити машини, фабрика робить

панї Рен, я можу на вас спустити ся, що пришлете менї їх точно о другій годинї! Бо наша панї нинї приймає!

Відтак замовила сметанку в молочарни і коли по дорозї стрітила вугляря, він єї вічливо спитав ся, чи може як звичайно принести на гору вуглє і дрова а она відповіла гордо з обуренєм:

— Нинї?! Що ви гадаєте? На нинї ми заосмотрені в такі річи! Панї нинї приймає!

І в короткім часї знала ціла дїльниця, що „панї нинї приймає“.

Панї Монтно, що їла лиш друге снїданє, не сиділа нинї як звичайно при шоколядї і бішкоптах та при шинцї годинами, лише з'їла чим скорше і пійшла до своєї комнати одягати ся.

Довго не могла рішити ся, яку сукню має на себе вложити, ясню, синю чи рожеву, біложовту, чи зеленкувату атласову з брюксельскими кружевами?... Вкінци одїла темну суконну, бо то був цьвітень і було ще досить холодно; впрочім она не устроювала у себе вечерка, лише приймала гостий як в звичайний день, а до того надавала ся найлїпше проста, але елеґантна одіж з білою краваткою і білим шкіряним поясом.

— Боже, вже друга година! А я лише ще в корсетї і навіть ще не зашнурувала черевиків! І дурне зелїзко не хоче нинї розігріти ся. Боже, як би хто так прийшов о пів до третої! То було би страшно; я не одїта! Я не могла би єго нїяк приняти.

— Дррррнґ! — хтось дзвонить.

— Бриґітто, просїть до сальону, а відтак прийдїть менї помогти, але скоро, скоро!!

Але то не був нїхто з гостий, лиш хлопець від цукорника. Вкінци убиранє скінчило ся. Панї Анна вийшла до сальону і поглянула своїми хорошими очима довкола.

Ту комнату можна би було радше назвати складом меблїв як сальоном, бо мала, дуже мала комната була меблями, які в нїй були, майже цїлком заповнена. Одну стїну займала надто велика софа, третину комнати забирав фортепян, а прочий простір виповняли столи, крісла, фотелї, так що молода женщина спитала себе нагле зі страхом, куди гості будуть дївати свої ноги, коли їх більше зійде ся. Але она вскорі потішила ся думкою, що чейже не всї знакомі мусять нараз прийти і що імовірно найдуть на стілько місця, аби помістити свої ноги. Панї Монтно була неспокійна, гадка, що нинї у неї день принятя, робила єї гордою, але й нервовою. Єї мати, вдова вже від многих лїт, жила самотно і внаслїдок того Анна не була призвичаєна бачити в своїм домі богато гостий, особливо з висшого сьвіта і лише завдяки своїй інтелїґентности і врожденїй париской вдачі було їй можливо явити ся в сальонї Террієрів, не видаючи ся сьмішною. Але як буде она нинї поводити ся?

Хотїла трохи вправити ся в ролю господинї дому і тому чуємо таку єї розмову з собою:

Двері отвирають ся.

— Добрий день, ласкава панї!

— Добрий день, пане; ах, як хорошо з вашої сторони, що нас відвідуєте, дуже менї мило.... Прошу, сїдайте.

І она показує на софу. Сама же сїдає на малім стільчику напротив гостя.

Так доси добре, але що дальше? О чім би дальше говорити? О погодї? Нї, то трохи за пусте. О театрі? Але она не знає нї одної новітної штуки. Отже о чім властиво?

Ага, правда, о вечерку у Перрієрів. Відтак може буде що той пан оповідати; чейже він також скаже щось нового. А впрочім довго не будуть самі. Прийде ще хтось, сим разом панї. О, з панями дасть ся цїлком инакше говорити, оно приходить майже само з себе. Вкінци надійде і Жак. — Жак то єї муж. — Він возьме на себе розмову, а она тимчасом буде приладжувати чай і подавати тїста; сальон буде мати оживлений вид, нїхто не буде нї хвилї нудити ся і єї „днї принятя“ стануть славні....

Так думала і говорила з собою мала панї Ментно. Тимчасом вказівка на годиннику посувала ся чим раз дальше. Третя година.... Пів до четвертої. Четверта....

— Ей, в Парижи гості приходять пізно — гадає молода женщина — я не потребувала так спішити ся.

Она починає поволи нудити ся, єї малї ніжки в ясно-сивих черевиках стають неспокійні від нетерпеливости, а руки нервово бубнять по поручу фотеля немов би то був бубон.

— А що, як би я заграла на фортепянї?

Она встала і отворила фортепян, але сейчас єго знов замкнула, бо міг би єї хто почути на сходах, а гостий чей не дожидає ся, граючи на фортепянї! Панї Ментно приступила до вікна. Дощ падав, небо було сїре, улиця понура, нудна. Від часу до часу ішов хтось під парасолем хідником; напротив єї дому задержав ся фіякер; візник з піднесеним ковніром сидів на кізлї і ждав на когось спокійно, глядячи на мокрі хребти своїх сухий коний.

Пята година!

Почало смеркати ся. Предмети в комнатї стали менше видні, а в глубинї сальону було

ему процес. Позаяк всі фабрики на своїх блянкетах замовлень мають надруковане застережене, що з причини претенсиї можна внести жалобу до суду в місцевости, в котрій находить ся фабрика, або в місцевости, в котрій згадана фабрика має свою репрезентацию для Австро-Угорщини, то бідний селянин мусить їхати туди на термін, або оплачувати дорого адвоката, бо в противнім случаю грозить ему значний засуд. Видатки, призпані відтак судом, не покривають ніколи видатків дійстних. Згаданий обманець ошукав в той спосіб кількох селян в Домажири, Жорнисках і Козичах.

— **Львівский університет** числив в минувшім, зимовім, півроці взагалі 2933 слухачів, з того на теольоґії 414, на правах 1418, на фільософії 988 і на медицині 113. В загальнім числі слухачів було 2589 звичайних, між ними 45 женщин і 298 надзвичайних, між ними 118 женщин, а понадто 33 слухачів фармациї. До польскої народности призпало ся 2116 студентів і студенток. до рускої народности 792, до жадної 6.

— **Калїчене дїтий.** Російскі часописи розписують ся тепер про страшні практики жебраків, що калічать свої, а деколи крадені діти, аби відтак, показуючи їх рани, будити милосерде у людий і випрошувати у них гроший. Супротив тих практик, що ведуть ся в Росиї на великі розміри, видало міністерство внутрішних справ розпоряджене до підчинених властий, щоби як найострійше поступали против таких виновників. Часописи подають тепер приміри таких надужить. Іменно часопись „Неділя" розповідає ось що: Три жебраки украли під Уманем малу дівчинку, випалили її очи горячою живицею, котрою також поляли ціле лице дівчини; відтак підтяли її стегна у рук і ніг, щоб ними не могла навіть рушити і вкінци повикручували її пальці, так, що лише висїли на шкірі. По кількох тиждиях вибрали ся з нещастною на ярмарок, але тут дівчинка зрадила своїх мучителів, котрих арештовано.

— **Смерть в каміннім ломі.** З Теребовлї доносять: В каміннім ломі громади Слобідка янівска засипала оногди підкопана земля працюючого доси робітника Франца Каштелього. Каштелїй погиб на місци.

— **Пропав без слїду.** Мария Ґладковска донесла вчера львівскій поліциї, що еї муж Петро, різницкий помічник, що виїхав ще 13-го с. м. зі Львова до Городка, пропав від того часу без сліду. Жінка підозріває, що він відобрав собі житє, а причиною самоубийства мало би бути лихе пожитє домашне.

— **Населенє міста Кракова.** В лютім с. р. числив Краків 99.800 мешканців, з того 50.676 женщин і 49.124 мужчин. Войскової залоги числив Краків 6.047 голов. По віроісповіданю припадає 71.948 на християн а 27.822 на Жидів. За два місяці т. є. до нині населенє Кракова побільшило ся в природний спосіб (уродини) і наслідком припливу чужосторонних людий принайменше о 200 осіб, отже тепер Краків числить 100.000 мешканців.

— **Родинна траґедия.** Перед 20 літами молодий Швайцар Мілєр покинув жінку і новонароджену дитину і поїхав до Мексика, де займав ся купецтвом під прибраним назвиском Ільфельдер. Єго жінка померла, а дочку взяла за свою родина Шльос в Апенцель. Перед роком Мілєр повернув до Швайцариї в родинні околиці і дізнав ся, що жінка померла, а про дитину ніхто єму не умів нічого розказати. Мілєр маючи грубі гроші, хотів оженити ся і залюбив ся в дочці Шльоса. Дівчина мимо єго віку полюбила єго також, а їх потайна любов не остала без наслїдків. Ільфельдер, а давний Мілєр попросив родичів дівчини о еї руку. Коли Шльос виявив походженє дівчини, Ільфельдер пізнав, що залюбив ся у власній донці і виїхав сейчас до Базилеї. Звідтам написав лист до Шльоса, що складає для дівчини в ціріхскім банку 60.000 франків і їде за границю, не подаючи місця побуту.

— **Злодїй яко комісар поліциї.** До дому богатої вдови Дальморо в Триєсті війшов оногди рано о 6 годині комісар поліциї в мундурі з двома тайними аґентами і заявив пані дому, що поручено єму зробити домашну ревізию. Налякана вдова віддала єму всі ключі. „Комісар" без перепони переглянув всі столики, бюрка, шафи і касу, забрав всі вартісні папери, дорогоцінности і гроші і вийшов з аґентами. Аж тоді п. Дальморо прийшла до себе і поїхала на поліцию, аби дізнати ся про причину ревізиї. Там довідала ся, що поліция нікого не висилала на ревізию, а мнимим „комісарем" був спритний злодїй. Заряджене сейчас слїдство не викрило злодіїв.

вже таки темно. Треба буде засьвітити ляпи — гадає молода жінка і розглядає ся, де треба би їх уставити, аби сьвітло ліпше виглядало. Відтак знов глядить крізь вікно.

Небо стало ще темнійше. Дощ лиє як з цебра. Грубий, старший пан виходить із супротилежного дому, всїдає до фіякра а той поволи рушає з місця.

— Ах, мої знакомі нинї не прийдуть?

Двері отвирають ся, Бриґітта вносить чай.

Поставте єго там на столик.... Так, добре.... Запаліть спіритус, нехай закипить вода.... Кождої хвилї може хтось надійти....

Бриґітта робить, що їй приказано, і виходить. Анна знов сама в сальоні, прислухує ся, чи не чути кроків на сходах. Вода шипить в самоварі, тїста і булочки так смачно визирають з тарельців, а з пушки з чаєм розносить ся приємний запах.

— Чому не приходять гості? Застали би такий славний чай, не говорячи вже о любій господини?

— Дурні люди! Пів до шестої!

Пані Анна прислухує ся все ще, чи не чути кроків; ониж мусять озвати ся.... Нагле стрепенула ся.... Дійстно, не помилила ся! То були кроки, тверді, скорі кроки мужчини. Він наближав ся... задержав ся.... Ах, може хто іде на четвертий поверх?... Ні, Боже, задержав ся під еї дверми!

— Але чому не дзвонить?

Ключ заскреготів в дверех. Хтось говорить з Бриґіттою і за хвилю стоїть Жак в сальоні і обіймає жіночку, що саме отирала сльози з очий.

— Ах, ти мала, люба мишко, ти, будь рада, що не прийшли!

Телеґрами.

Будапешт 22 цьвітня. В тутешнім маґістраті викрито значну мальверзацию. Показало ся, що пенсию по померших урядниках брали зовсім неуправнені до того особи. Арештовано богато осіб.

Рим 22 цьвітня. Комітет страйковий ухвалив вернути до роботи.

Петербурґ 22 цьвітня. Петербурґска Аґентия телеґрафічна доносить з Ґодзядзян: Рух Япанців на всхід спинив ся. Що день надходить поміч.

Вашинґтон 22 цьвітня. Секретар державний для війни вручив президентови япаньску ноту в справі нарушеня неутральности Францию.

Париж 22 цьвітня. Розійшла ся чутка, що міністер справ заграничних Делькасе на вчерашній раді кабінетовій подав ся до димісиї.

Париж 22 цьвітня. Президент Любе покликав до себе на нинї міністра Делькассе в тій цїли, щоби єго на жаданє президента міністрів Рувієра відвести від наміреної димісиї.

Париж 22 цьвітня. (Аґентия Гаваса). З Сайґону доносять під нинїшною датою: Пороблено урядові заряджения в справі розброєния російского кружляка „Діяна", котрий свого часу сховав ся до тутешного порту. Найважнїйші части єго узброєния мусять бути видані французским властям портовим.

Льондон 22 цьвітня. До „Daily Telegr." доносять з Токіо: Російскі кораблї воєнні у Владивостоці вже направлено. Після депеші з Пекіну балтийска ескадра знаходить ся коло острова Гайнан, де набирає вугля.

Петербурґ 22 цьвітня. Від 11 до 21 с. м. радив тут тихцем конґрес представителів праси. Взяло в нїм участь 140 делеґатів заступаючих 120 часописий. Головним успіхом конґресу єсть утворенє союза часописий з політичною цїлию. До союза приступило 74 часописий.

Софія 22 цьвітня. В тутешних політичних кругах заявляють, що скоро держави згодять ся на прилученє Крети до Греції, Болгария сейчас проголосить ся независимим королївством.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 21 цьвітня. Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·60 до 8·80; жито 6·25 до 6·50; овес 7·30 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·25 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·75 до 9·50; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 30·—.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята)

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру

о ТРУСКАВЦИ

висилає на жадане

ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня

о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая. Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подагра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що аптикаря

Тірроґо бальсам і центофолії масть

ві всіх внутрених терпінях, инфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних флящок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних флящок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Головний склад для Львова: **С. Гай і Ж. Рукер.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штампілїї кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, клїщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових і фарб до штампілїїв.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).